

ת"פ 24408/06/20 - מדינת ישראל נגד א.מ. פפושדו בע"מ, אביעד פפושדו

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 24408-06-20 מדינת ישראל נ' א.מ. פפושדו

בע"מ ואח'

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו

בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל
באמצעות מע"מ חיפה

נגד

הנאשמים

1. א.מ. פפושדו בע"מ
2. אביעד פפושדו באמצעות בא כוחו
עו"ד אלי סרור ועו"ד גב' ורד בן שטרית

גזר דין

כתב האישום:

הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעובדות כתב האישום, בביצוע עבירות של הפרת החובה לתשלום מס ערך מוסף, המגיע לתקופת הדו"ח התקופתי עם הגשתו - 3 עבירות על פי סעיף 118 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 בצירוף הוראת סעיף 88 לחוק האמור, יחד עם תקנות 23(ב)(1) ו-27 לתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו-1976.

לפי עובדות כתב האישום בהן הודו הנאשמים, הנאשמת הינה חברה הרשומה בענף שירותי הנדסה ושירותי ייעוץ טכני הנדסי (הנדסה אזרחית ויזמות בניה), החל מחודש אוגוסט 2013, וככזו, הינה "עוסק מורשה" כהגדרת מונח זה בסעיף 1 לחוק מע"מ. בכל התקופה הרלבנטית לכתב האישום הנאשם היה מנהלה הפעיל של הנאשמת.

בכל התקופה הרלבנטית לכתב האישום, הנאשמים היו חייבים להגיש למנהל המאשימה, דוחות תקופתיים, בצירוף תשלום המס המתחייב, במועד ובדרך שנקבעו בחוק ובתקנות מע"מ.

למרות חובתם החוקית האמורה, הנאשמים הגישו דוחות תקופתיים לחודשים 10/19, 11/19, 12/19 ללא צירוף תשלום כנדרש על פי החוק והתקנות.

מרכיבי הדוחות התקופתיים אותם ציינו הנאשמים על גבי הדוחות והמפורטים בכתב האישום מעידים על יתרה לתשלום בסך של- 763,706 ₪.

הסדר טיעון:

הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאשם יודה בעובדות כתב האישום, יורשע, המאשימה תטען למתחם ענישה הנע בין

6-12 חודשי מאסר בפועל ותעתור ל-12 חודשי מאסר בפועל, ואילו ההגנה תעתור להסתפק בענישה של 6 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה בין 6-12 חודשים וקנס 5%-10% מגובה המחדל.

ראיות לעונש:

התביעה לא הגישה ראיות לעונש.

ההגנה העידה את אימו של הנאשם, הגב' ויקטוריה פפושדו, שמסרה כי היא אלמנה בת 65, אשר איבדה את כל רכושה אשר צברה בעמל רב כל חייה, בשל החובות שהצטברו עקב קריסת החברה הנאשמת וערבותה לחברה. עוד ציינה, כי המשפחה תרמה רבות לקהילה וכך גם בנה הנאשם. הוא מנסה לאסוף את עצמו ולהשתקם, מחפש עבודה כשכיר. ענישה מכבידה עלולה להקשות על השיקום שלו וההתקדמות שלו בחיים. היא ביקשה מבית המשפט להתחשב בכך.

טענות הצדדים:

טענות המאשימה:

ב"כ המאשימה חזרה על נסיבות ביצוע העבירות. ביחס לדו"ח 10/19, מסרה כי הנאשמים הגיעו להסדר תשלומים, הפקידו 4 שיקים אשר מתוכם נפרעו 2, ו-2 נוספים חזרו ללא כיסוי, משכך ההסדר בוטל ולא נערך הסדר חדש. חוב המס בסך - 764,000 ₪ שלא סולק, מהווה קרן לצורך פלילי בלבד, ואילו החוב הכולל של הנאשמים נכון להיום, מגיע לסכום של - 1,500,000 ₪. כמו כן, דוחות בגין התקופות נובמבר ודצמבר 2019 טרם שולמו.

אשר לנאשמת 1, נטען כי החל מחודש יולי 2020 היא מצויה בהליך פירוק.

אשר לנאשם 2, הוא נעדר עבר פלילי בעבירות מע"מ ומס הכנסה.

המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 6-12 חודשי מאסר, והואיל והמחדל לא הוסר, מסרה כי היה בכוונתה לעתור לעונש מאסר של 12 חודשי מאסר בפועל, אך מהטעמים שצינה, עתרה למאסר של 9 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי לתקופה בין 6 ל-12 חודשים, קנס בין 5 ל-10 אחוזים מגובה המחדל.

לגבי נאשמת 1, שנמצאת בהליך פירוק, עתרה המאשימה לקנס לפי שיקול דעת כדי לא לפגוע בנושים אחרים.

טענות ההגנה:

ההגנה הגישה טיעונים לעונש בכתב (סה/1). נטען, כי המאשימה הפחיתה מעונש המאסר לו היא עותרת, לאור מחדל חקירה משמעותי; נטען כי בחברה היו 3 מורשי חתימה ורק הנאשם הועמד לדין. למרות זאת, ועל אף שבית המשפט הבהיר לנאשם כי יתיר לו לחזור בו מהודאתו ולנהל משפט, בחר הנאשם שלא לחזור בו מהודאתו וקיבל אחריות על ביצוען של העבירות.

ב"כ הנאשם הרחיב אודות הפרויקטים של בניית יחידות דיור שניהלה הנאשמת 1, לטענתו נמכרו דירות רבות בפרויקט ונותרו עוד כ-40 יחידות דיור שיכולות להימכר, והואיל וחוב המס הפלילי הוא בהיקף של כ-760,000 ₪, והמפרק של החברה השתלט על כל הפרויקטים וחייב לשלם את חוב המס שהינו חוב בדין קדימה, המשמעות היא, כי המחדל יוסר בסופו של דבר.

עוד נטען לפגיעה בנאשם ובמשפחתו כתוצאה מביצוע העבירה. הנאשם נתן ערבויות אישיות של אימו על נכסיה הפרטיים שלה, והנושים ירדו לנכסיה. הושקעו כספים מהמשפחה, מסבו של הנאשם, בהיקפים של מיליוני שקלים, ולא נראה כי הכספים הללו לא יחזרו אליהם, נוכח סדר העדפת הנושים בדין קדימה.

ההגנה עתרה לענישה ברף התחתון האפשרי, הואיל ולטענתה, בסופו של דבר, המחדל יוסר והכסף יגיע למדינה. כמו כן, נטען כי עבירה לפי סעיף 118 לחוק מע"מ היא הקלה ביותר שקיימת בתיקי מע"מ.

הנאשם מסר כי אין לו מה להוסיף על הדברים שנשמעו.

דין והכרעה עונשית:

ריבוי אירועים (סעיף 40ג לחוק העונשין):

למרות המועדים השונים של הגשת הדוחות, והעובדה כי לפי הפסיקה, ניתן להשקיף על אי הגשת הדוחות במועדים השונים, כאירועים שונים, לא נטען לריבוי אירועים על ידי המדינה, ועל כן, בית המשפט יתייחס בגזר הדין לכלל האירועים, כאירוע אחד, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, וכן לצורך גזירת העונש בתוך המתחם.

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נפגעו קופת המדינה והשוויון בנטל המס. כספי מע"מ שהיו ברשות הנאשמים כנאמנים מטעם המדינה והיו אמורים להיות מועברים אליה, לא הועברו. מידת הפגיעה בערכים החברתיים בינונית לאור היקף העבירות, מספרן ומידת הנזק שנגרם לקופת המדינה. בכל הנוגע לעבירות מס ועבירות מס ערך מוסף, ראו הדברים הבאים שנאמרו בע"פ 519/89 משה אשר נגד מדינת ישראל, תק' - עליון 90 (1) 689:

"כשבמס ערך מוסף עסקי, המדובר הוא בכספים שלמעשה קבל הנישום והוא מחזיקם בידו על מנת להעבירם לשלטונות המס. מי אשר נוטל, למעשה, מכספים אלה, המגיעים לאוצר המדינה, ובעזרת דיווחים שאינם אמת מחזיקם בידו ומשתמש בהם לתועלתו - מן הראוי שהעונש לגביו יביע את הפסול שבמעשהו ויהיה בו כדי להרתיע אחרים בפני מעשים דומים".

וכן בע"פ 249/96 (מחוזי ת"א) מלאכי ליפשיץ נ' מדינת ישראל, מיסים י' (4) (1996):

"יש לזכור כי מי שמבצע עבירות אלו, לא זו בלבד שהוא שולח ידו בכספי ציבור, אלא אף גורם לדמורליזציה בקרב כל שומרי החוק, אשר מעבירים את הניכויים ומשלמים

עמוד 3

את מיסיהם".

מדיניות הענישה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

הנאשמים הורשעו ב-3 עבירות לפי סעיף 118 לחוק מע"מ.

הוראת סעיף 118 לחוק מע"מ, היא עבירת חטא, ומהווה "עבירת סל", וזו לשון ההוראה:

"עבירה שלא נקבע לה עונש:

118. מי שהיפר הוראה מהוראות חוק זה ולא נקבע להפירה עונש, או היפר הוראה בתקנות על פיו כשנאמר בתקנות שההפירה היא עבירה, דינו - מאסר שלושה חדשים או קנס 5,000 לירות."

בענייננו יוחסה לנאשם הפרת הוראת סעיף 88 לחוק מע"מ שזו לשונה:

"התשלום לפי דו"ח:

88. (א) חייב במס ישלם את המס המגיע לתקופת הדו"ח, בין על פי הדו"ח התקופתי ובין על פי הדו"ח הארעי, עם הגשתם.

"[...]"

תקנה 23(ב)(1) לתקנות מע"מ מוסיפה וקובעת כי:

"הדו"ח התקופתי יוגש, בצירוף התשלום הנובע ממנו אם נובע כך, לאחד מסניפי הבנקים האמורים בתוספת השלישית, בשעות הבנק המקובלות".

עיון בפסיקה מלמד, כי לרוב עבירה לפי סעיף 118, איננה עומדת לבדה, והיא מוגשת לצד עבירת של אי הגשת דו"חות במועד. יחד עם זאת, ניתן לראות כי במקרים בהם הוגשו כתבי אישום בגין עבירה לפי סעיף 118 בלבד, נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי ועד 3 חודשי מאסר עבור כל עבירה, שהינו העונש המקסימלי הקבוע בחוק (ת"פ 31305-05-18 **מדינת ישראל נ' מוסרי ואח'**; ת"פ 9080-10-16 מע"מ **מס קניה ומע"מ תל אביב נ' אומגה פון סחר בע"מ ואח'** (26.11.2018); מע"מ ת"א 1,2 נ' א.ב. מאכלים ושליחויות בע"מ ואח' (26.11.2018); ת"פ 14637-03-16 מע"מ **פתח תקווה נגד חמום ישיר (1997) בע"מ ואח'** (09.07.2018)).

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין):

בנדוננו, מדובר בביצוע שלוש עבירות של הפרת החובה לתשלום המס המגיע לתקופת הדו"ח התקופתי עם הגשתו בשנת 2019.

קרן החוב לצורך פלילי עומדת על סך של - 764,000 ₪.

הנאשם 2 לא הסיר את המחדל עד היום, וטוען כי ניסה לבצע קיזוז עם יתרות הקיימות במס הכנסה אך ללא הצלחה. יוער, כי עד לכתיבת גזר הדין לא נמסר לבית המשפט ראייה על קיומה של יתרת זכות שקוזזה או ניתן לקזזה כנגד החוב האמור.

נסיבות נוספות לצורך קביעת מתחם העונש (סעיף 40יב לחוק העונשין):

הצדדים הסכימו ביניהם, במסגרת הסדר הטיעון, כי מתחם הענישה ההולם את המקרה הנ"ל נע בין 6-12 חודשי עבודות שירות. המאשימה טענה כי בדעתה היה לעתור לרף העליון במתחם ולבקש להטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר, אך בשל מסמכים שהציגה לה ההגנה, צמצמה את עתירתה ל- 9 חודשי מאסר בפועל.

בשים לב לעונש הקבוע בצד העבירה לפי סעיף 118 לחוק מע"מ יחד עם הוראת סעיף 88 לחוק, אין בסיס לטענת המדינה לקביעת מתחם ענישה שהרף הגבוה שלו גבוה מ- 9 חודשי מאסר, שהינו העונש המצטבר המקסימלי עבור ביצוע 3 עבירות אלה. לא בכדי תיקנה המאשימה את עמדתה לעונש במהלך טיעוניה לעונש וטוב עשתה.

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

בשים לב להיקף העבירות, תדירותן, סכום המס המתחייב, מדיניות הענישה הנהוגה, גובה המחדל (כ- 760,000 ₪ קרן חוב לצרכי הליך זה), והנזק לקופת המדינה, מתחם העונש לנאשם נע בין 3 חודשי מאסר בפועל ועד 9 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי מרתיע שנע בין 6 ל-12 חודשים, קנס הנע בין 38,000 ש"ח - 76,000 ₪ והתחייבות כספית (שלא תוטל בהעדר עתירה מצד המאשימה ולאור ההסדר); לנאשמת שהינה בפירוק קנס סמלי.

חריגה ממתחם העונש ההולם לקולה או לחומרה (סעיפים 40ד ו-40ה לחוק העונשין):

אין תשתית ראייתית, המצדיקה חריגה לקולה או לחומרה, ממתחם העונש ההולם.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

הנאשם נעדר עבר פלילי בעבירות מס, הוא הודה וחסך מזמנו של בית המשפט. הנאשם ואימו מסרו שהוא נקלע למצב כלכלי קשה, וכן בעקבות קריסת עסקיו, אף בני משפחתו איבדו נכסים וכספים רבים.

לחומרה יש להתחשב בכך שהמחדלים לא הוסרו וקרן המס לצורך פלילי בלבד גבוהה למדי ועומדת על כ- 760,000 ש"ח.

טענת הנאשם כי יש לו יתרת זכות במס הכנסה אותה הוא ביקש לקזז מהחוב, נדונה וניתנה החלטה מנומקת במסגרת טענתו המקדמית של הנאשם להגנה מן הצדק ואני מפנה לאמור בהחלטה. כפי שצוין, מאז נפתח המשפט ועד למועד כתיבת גזר הדין, לא הובאה כל ראייה על קיומה של יתרת זכות שקוזזה כנגד החוב.

יתרה מזאת, וזה העיקר, הנאשם כמנהל החברה היה חייב להגיש את דוחות החברה למע"מ בצירוף המס שהופקד בידי

כנאמן, הוא היפר את חובתו זו, תוך שימוש בכספי המע"מ, שהם כספי הציבור, לתועלתו.

אשר לנאשמת, החל מחודש יולי 2020 היא מצויה בהליך פירוק ולכן לא ניתן להטיל עליה עונש כספי הולם.

העונש המתאים (סעיף 40יד (2) לחוק העונשין):

בשים לב לערכים החברתיים שנפגעו עקב מעשיו של הנאשם, עוצמת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה, אי צירוף תשלום בצד הדוחות התקופתיים, אי הסרת המחדלים, גובה קרן המס השלילית והנזק המתחייב מכך לקופת המדינה, כל אלה, לצד נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו לעיל, תוך מתן דגש לעובדה, כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי שהודה וחסך מזמנו של בית המשפט, סבורני, כי יש להטיל על הנאשם עונש מאסר של שבעה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות לצד מאסר הולם ומרתיע. באשר לקנס, מתוך התחשבות במצבו הכלכלי הנטען, יועמד הקנס בשיעור 5% מגובה קרן חוב המס שלא סולקה; על הנאשמת יוטל קנס סמלי בשל היותה בפירוק.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

לנאשמת -

קנס בסך שקל אחד בשל היותה בפירוק.

לנאשם -

7 חודשי מאסר בעבודות שירות שירוצו במשטרת זיכרון, זכרון יעקב.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות במועד שיקבע לו הממונה. ההתייצבות תהיה בפני הממונה במתחם בית סוהר מגידו.

מובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו ו/או אי הישמעות להוראות הממונה על עבודות השירות, עלולה להוות עילה להפסקה מנהלית של עבודות השירות ולריצוי עונש המאסר בכליאה ממשית.

6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו, את העבירות בהן הורשע בתיק זה ו/או כל עבירה מסוג עוון ו/או פשע על חוק מע"מ.

קנס בסך - 38,000 ₪ או 300 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 19 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.5.21 ובכל ראשון לחודש שלאחר מכן עד לסילוק מלוא הקנס. פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפירעון מיידי ויפעיל את צו המאסר שלצידו.

המזכירות תשלח העתק מהחלטה זו לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

/

ניתן היום, ה' ניסן תשפ"א, 18 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.